

е повече-то заобъколена съ планини покрити съ вѣченъ снѣгъ, то, може да ся попыта защо, послѣ дѣлъгъ редъ вѣкове, връхове-тѣ на планини-тѣ на пр. Хималайски-тѣ, не сж покриватъ съ снѣгъ до небе-то? Този въпросъ може да ся усили отъ забѣлѣжваніе-то, че отъ годишни-тѣ промѣни, кои-то привличатъ отъ море-то напоены-тѣ съ пара вѣтрове, на высоки-тѣ планини трѣба да пада много снѣгъ; голѣма частъ отъ този снѣгъ пада въ областъ-та на вѣчния ледъ, дѣто топеніе-то е неизвѣстно; защо ся не натрупва снѣгъ?

§. 172. Ний отговаряме, че на тѣзи планински высочини, както и на всждѣ въ природа-та, дѣйствува вѣстановляющи вліянія; голѣма частъ отъ снѣга, а особенно тѣзи частъ, коя-то ся намѣрва близо до снѣжна-та линія, постоянно ся топї или отчасти ся сбива на ледъ; грамадни-тѣ массы отъ ледъ и отъ замръзналъ снѣгъ, кои-то ся образуватъ по този начинъ увеличивавать ся, до дѣто отъ собственна-та си тежестъ захвататъ да ся хлѣзгатъ на долу по планина-та въ видъ на ледници. Въ този видъ, въ дѣдовно врѣме тѣ играѫтъ роля-та на хранилища-та, а въ сухо врѣме снабдяватъ съ вода изворы-тѣ на долины-тѣ. Но леда и снѣга могатъ да ся испаряватъ сѫщо тѣй както вода-та. Въ Америка, както и на планини-тѣ, дѣто въздуха е много по-сухъ отъ колко-то въ Англія, исчезваніе-то на снѣга и леда отъ испареніе-то добрѣ е извѣсто сѣкиму. Въ най-студено-то врѣме перачки-тѣ окачатъ тамъ мокри-тѣ дрѣхи да сѣхнатъ. Кога падне тамъ единъ или два дюйма снѣгъ и термометра въ продълженіе на два дни или три дни стой подъ точка-та на замръзваніе-то, всичкия снѣгъ исчезва: сѫщо тѣй, кога-то пхтища-та въ Виргинія ся раскалиятъ и замръзнатъ, колко-то и да е силенъ мразъ, обаче ако той ся про-